

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Radę prawa do obrony, prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do skutecznej kontroli sądowej przysługujących skarżącej. Skarżąca twierdzi, że Rada nie przedstawiła jej uzasadnienia ani dowodów uzasadniających nałożenie na nią spornych środków, ani nie umożliwiła jej wyrażenia opinii w sprawie, która jej dotyczy, i w ten sposób przeszkodziła także Trybunałowi w „dokonaniu skutecznej kontroli sądowej”.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że w zakresie, w jakim Rada nałożyła na skarżącą sporne środki, naruszyła ona w wielu kwestiach umowę międzynarodową zawartą przez Turcję i Unię Europejską w Ankarze (oraz protokół dodatkowy do tej umowy).
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę zasad niedyskryminacji i proporcjonalności, a także nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego ograniczenia praw podstawowych skarżącej przez Radę.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 54).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2014 r. – Zoofachhandel Züpke/Komisja

(Sprawa T-817/14)

(2015/C 089/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Zoofachhandel Züpke GmbH (Wesel, Niemcy), Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (Bürstadt, Niemcy), Zoofachgeschäft – Vogelgroßhandel Import-Export Heinz Marche (Heinsberg, Niemcy), Rita Bürgel (Uthleben, Niemcy), Norbert Kass (Altenbeken, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin C. Correll)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody, jaka wystąpiła u skarżących wskutek wydania zawartego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 318/2007 z dnia 23 marca 2007 r. (Dz.U. L 84, s. 7) lub w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 139/2013 z dnia 7 stycznia 2013 r. (Dz.U. L 47, s. 1) zakazu o niemalże światowym zasięgu dotyczącego przywozu do UE ptaków złowionych w środowisku naturalnym i obejmującego okres od dnia 7 stycznia 2013 r. do dnia dzisiejszego;
- obciążenie Komisji kosztami sądowymi i pozasądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, po pierwsze, że Komisja wskutek bezkrytycznej kontynuacji zakazu przywozu o nadzwyczaj szerokim zasięgu geograficznym naruszyła przysługującą skarżącym wolność prowadzenia działalności oraz – częściowo – prawo własności. Zakaz ten w świetle istniejących w każdym razie od roku 2010 dostępnych badań naukowych nie jest do uzasadnienia poprzez względy wyższej rangi, takie jak ochrona zdrowia.

Po drugie, skarżący stoją na stanowisku, że Komisja poprzez kontynuację zakazu przywozu naruszyła zasadę proporcjonalności, jak również zasadę starannego wykonywania czynności, ponieważ nie uwzględniono w wystarczającym stopniu ani aktualnego stanu danych, ani odpowiedniego stanu wiedzy. Zakaz o światowym zasięgu dotyczący przywozu do UE ptaków złowionych w środowisku naturalnym opierał się niezmiennie na stanie wiedzy i przypuszczeniach z roku 2005, kiedy to po raz pierwszy – z rejonów Azji począwszy – rozprzestrzeniła się w Europie i wymagała pilnego działania tzw. ptasia grypa. Stan wiedzy uzyskany z biegiem kolejnych lat nie uzasadniał już w opinii skarżących, w każdym razie od roku 2010, tak szeroko określonego geograficznego zasięgu zakazu przywozu. Ponadto w między czasie do uwzględnienia były możliwe i konieczne inne, bardziej skuteczne środki oraz wyraźnie w mniejszym stopniu obciążające skarżących, jak np. konsekwentnie prowadzony monitoring ptaków wędrownych.

Po trzecie, skarżący wywodzą, że ponieśli rzeczywistą i pewną szkodę oraz że pomiędzy tą szkodą a sprzecznym z prawem działaniem Komisji istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2014 r. – Międzynarodowe Centrum za Izsledwane na Małcinstwata i Kulturnite Wzaimodejstwija/Komisja

(Sprawa T-819/14)

(2015/C 089/37)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Fundacja „Międzynarodowe Centrum za Izsledwane na Małcinstwata i Kulturnite Wzaimodejstwija” (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat Christo Christew)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktu prawnego Komisji Europejskiej zawartego w jej piśmie o numerze referencyjnym ARES (2014) 2848632–01/09/2014 oraz w załączonej do niego notcie obciążeniowej nr 3241409948 o numerze referencyjnym Komisji Europejskiej ARES (2014) 2848632–01/09/2014;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej poniesionych przez nią kosztów postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby skarga mająca na celu stwierdzenie nieważności została oddalona, obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania przed Sądem w zakresie, w jakim strona pozwana umyślnie przyczyniła się do poniesienia tych kosztów przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Zgodnie z zarzutem pierwszym skarga jest dopuszczalna, ponieważ sporny akt należy uznać za wykonywanie władzy publicznej w stosunku do osoby trzeciej, która posiada interes prawny w zaskarzeniu stwierdzenia odnoszącego się do dokonanego przez tę osobę naruszenia, jako że to stwierdzenie stanowi przesłankę do przyjęcia niekorzystnych dla osoby trzeciej środków.

Zarzut drugi wywiedziono z twierdzenia, iż Komisja Europejska naruszyła zasadę dobrej administracji w zakresie, w jakim po pierwsze, nie dokonała wszechstronnego, obiektywnego i logicznie konsekwentnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych niniejszej sprawy oraz nie rozpatrzyła argumentów prawnych osoby, której dotyczą przyjęte środki, a także po drugie, nie uzasadniła swojego aktu.